Capo 5

Skládanka

Nedvědi

- Tak od dneška G_{vím}, jak zavíráš Ami_{oči}, když pusu ti G_{dávám} jak otáčíš hlavu, všechno už Ami_{víš}, to, co bych G_{chtěl}, snad se mi D_{zdáš}, nebo nechápu nic, snad jsem jen Emi_{blázen}, co chtěl by C_{víc}, ty můj G_{vánku}, skládanko Ami_{hezká} z kouzelnejch D_{chvil}.
- 2. Do závěsů nutí se den a my máme půlnoc, cítím tvůj dech a trochu se bráním hladit tě víc, poprvé blízko, blízko tě mám a tvoje tvář je plná stop mých, začnu se bát, jestli to moje rád ti neublíží.
- 3. A už se mi stýská, pitomej čas, už musíš jít, uklidím okurky, polštáře, naposled pusu ti dám, ruce si chvíli nebudu mýt, pel z tvojí kůže nechci si vzít, tak zase zítra, ty můj vánku milovaný.

4. = 1. ...milova^Gná

d1 - a2